

עין משפט
נר מצוה

בראש השנה בטלה עבודת
מאבתינו ממזרים. שנאמר
בו ביוםף השיוויז מִסְכָּל
שָׁמָּה, ואִיקְרִינָם בִּי בִּרְאשִׁי
הַשָּׁנָה יֵצֵא יוֹסֵף מִבֵּית
הָאִשְׁטֹרִי, וְכָתִיב וְאָבֹת
וְהַצִּיּוֹרִי אֶת־יִסְכָּן מִתַּחַת
סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְגַמֵּר סִבְלֵהוּ
סִבְלֵהוּ. ואָדוּר ר' אֱלִיעֶזֶר
דְּר' הִרְשֵׁל טַעֲמֵהוּ,
דְּהִנָּא בִּישְׁתָּ שֶׁשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה לְחַי נָח בְּחֶרֶשׁ הַשָּׁנִי
לְשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ,
ר' אֱלִיעֶזֶר אָמַר אוֹתוֹ הָיִים
וְיֵי בְּמַרְחֻשׁ הָיִים וְכֹל.

(א) פסחים קטז. (ג) [בסוף]
המסכת זו דף לה
ליתא גירסת בריהא ז'
ופירשה. (ג) [בראשית ח]
(ד) [בראשית ח]. (ה) עיי'
בסוף המסכת שייך לנאן
(ו) [ע"י תשובת חות יואל]
ס"י ריש דף רנז. (ז) ס"י,

1. כלן אפר לך
ישראל אני וכל
אחכם מחרת סבלה
מצרים וכל אחכם
מבערבם ונולדו אחכם
בשור נטור ובשפיט
2. שות 1
החיות מכל
כפי חומר טבע
החלים א
3. הקטן בורח
בכזה ליום עונ
החלים א
4. וקה יב
תקע בשור וד
אחכם בארץ
ונדחו בארץ
ושמחו לו
הקדש בירושל
שיעורו ה
5. כל שפרם וז
לחצאם מארץ
זה הלילה ה
שכלם כח מ
כפי ישראלי
דרתם
6. בשטן ש
שנה לחד
השנה ש
לחשש ש
כל מעטת
וארבת הש
בראית א

עדות ביהוסף שמו בצאתו וגו' כר"ה במלה
עקבורה מאבותינו במצרי' כתיב הכא ויהוצאתי
אתכם מתחת סבלות מצרים וכתיב התם
הסירותי מסבל שכמו בנין נגאלו כדאיתא
בתשרי עתידין ליגאל אתיא שופר שופר כתיב
הכא יתקעו בחדש שופר וכתיב התם יביום
ההוא יתקע בשופר גדול ר' יהושע אומר
בבנין נגאלו בנין עתידין ליגאל מלן אמר
קרא שמורים ליל המשומר וכא משמשת
ליל בראשית אודך ^אלילה המשומר וכא
מן המזיקין ואודו למעמיהו דתניא ^בבשנת
שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
כשבעה עשר יום לחדש רבי יהושע אומר
אותו היום י"ז באייר היה יום שמוזל כימה
שוקע ביום ומעניות מתמעטין ומתוך
שששינו מעשיהן שינה הקב"ה עליהם מעשה
בראשית והעלה מזל כימה ביום ונגזל
שני כוכבים מכימה והביא מכול לעולם
ד' אליעזר אומר אותו היום י"ז במרחשון היה
יום שמוזל כימה עולה ביום ומעניות מתגברים
ומתוך

לִילֵהָ הַמְּשֻׁמֵּר וְכֹא מִן הַמְּוִיָּקִי. וְרַבִּי יֵהוֹשֻׁעַ תְּרַמִּי שִׁמְעַת מִינֵה דְלוּלָהּ מוֹדוּ דְמַשְׁמֹר מִן הַמְּוִיָּקִין כְּדִמְכּוּת צַעֲרֵי פְסָמִים (פְּסָמִים דָּף קט:): דְּתַקְּוִין ד' כִּסּוּס וְלֹא חֵישׁ אֲזוּנֹת: וְיֹם שְׁבִיעִי בִּימֵה שְׁשׁוּקָע בִּיּוֹם. גְּרַסִּין בְּמִלְמִיּה דְרַבִּי אֲלֵיעֶזֶר גְּבִי י"ז בְּמַרְחָשׁוֹן וְשִׁינֵה הַכִּינִי'ה עֲלֵיהֶן מַעֲשֵׂה גִרָאִשִׁים וְהַעֲלֵה בִּימֵה בִּיּוֹם בְּמִלְמִיּה דְרַבִּי יֵהוֹשֻׁעַ גְּבִי י"ז בְּצִיזִיר גֵּרִם יוֹם שְׁמֹל כִּימֵה עוֹלֵה וּבְקוֹנֶטֶרֶס גֵּרִם אִיפְסָא וְאִין הַמִּדְקָן כִּן דְּנִיטִין טֵלֵה עוֹלֵה תַחְתַּלֵּת אִין שְׁמֵי וְשׁוּבֵה שְׁמֵי שְׁעוֹת עַם מִלֵּךְ אֶחָד מִשְׁלָשִׁים כְּשַׁעֲה אַחֲרֵי שׁוֹר שְׁמֵי שְׁעוֹת שָׁן דֶּרֶךְ כֹּל מוֹל שׁוּבֵה שְׁמֵי שְׁעוֹת דְּמַשְׁמַעֲתָה בְּפִרְקָה הַמִּקְבֵּל (ב"מ דף קו: וס:) דְּקָא אֲמַרְרִין עַד אִימֵה עַד לֵאחֹר אֲרִיִּים מִדְּבַרֵּא וּקְיִימֵה כִימֵה לְהַדִּי רִישֵׁיהוּ יוֹם שֶׁ שֶׁ מוֹלֹת אַחֲרוֹת כְּגֹדֶן מַע"ק ג"ד ר"צ מוֹלֹת יֵשׁ שְׁקוּצִינֵה בְּגִלְגַּל שֶׁהָ לְמַעֲשֵׂה שֶׁהָ לְמַעֲלֵה וְהַגִּלְגַּל סוֹבֵב וּשְׁכַמְתַּחֲלִי הָאֶחָד לְעֵלְמוֹת מַתְחִיל שְׁכַנְדוּ לְשַׁקֵּעַ וְכֹל חֹדֶשׁ יִיטֵן טֵלֵה עוֹלֵה לְאֹחַר הַבִּקְרֵא אֹ מַרְחָשׁוֹן אֹ מוֹנֵב וּמוֹאִרִים שְׁקֵעַ כְּגֹדֶן וְשׁוֹר שִׁאחֹר טֵלֵה מַשְׁמַשׁ בְּצִיזִיר כִּימֵה יֵמִי אִיִּר עוֹלֵה תַחְתַּלֵּת הָאֶחָד וְעֹבֵר שְׁקֵעַ עֲגֹלָה וְכֹן הוֹלֵךְ הִיּוֹס כֹּלֵס דְּכֹל אֶחָד מַשְׁמַשׁ חֹדֶשׁ וְאַחֲרֵ בְּפִרְקָה הַרְבֵּאֵה (בְּרֵית דָּף נח:): דְּלִמֵּי וְאֵב טֵלֵה וְיִיּוֹן דְּשׁוֹר מַתְחִיל לְעֵלְמוֹת בְּצִיזִיר תַחְתַּלֵּת אֶחָד מִלֵּל דְּרַבִּי

העשירי והוא אב שהוא עשירי לירידת גשמים ונאחז באל מרו ראל
ההרים בשני חדשים חסרו ע"ו אמה שהיו ההרים ממוקם מים
שנאמר (בראשית ו) חמש עשרה אמה לתחת עסקרה אמה לארבעה
אמים וההרים היתה ממוקעת במים אמה עשרה אמה ולא היתה
אמה על גוף ההר אלא ד' אמות גובה לפיכך נהיה צ"ל בשמן (ולר'
יהושע דאמר בניסן נברא העולם וממנו מתחילין מנין שני הדורות
ירד המבול בארץ ושביעי שנה בו התיבה הוא כסליו ולא מנה לך
המבול חודש שנה לפי שאין השנה מתחשבת אלא בניסן. ויש פותרין
לפעמייהו דאמרי ר"א בחדש שני מתחשב אלא ליה בתשרי
נברא העולם והיו מתחשב שני לחדש שהתחילו בו שנת שש מאות
דאי לאו הכי למאי קרי ליה שני אם לסדר חדשים הא אמרין
שני נברא העולם אי"ב מאי פריך לקמיה בשלמא לר' יהושע היינו
יולס. ויהי גרסין בסדר עולם ר' יהושע ברישא והדר ר' אליעזר
ביום ר"א אומר אותו היום ר"ו במרחשון היה שני שזל שנה
זוהי מה הקדקדק ושנים עשר מולות קדקדקין ויה היה סדר טלה שנה
ד' ט"ח ט"א"ב מע"ק ג"ד ששה מהן שקועין למטה וששה מהם
עין וקן לעולם ושמי שעות ששה המול ענלייהו וכן שנגדו בשקיעו
האור הבקר מע"ק ג"ד למטה בלילה ט"ח ט"א"ב למטה לאור הבקר
אם כולו שוקע אחר שמי שעות מתחיל שני לעולם ועקרב לשקוע וכן
שמי שעות הראשונות גומר עלייתו שניות תאומים שלשתי סרטן
גלה בשמי שעות אחרונות בלילה וכל היום הוא שוקע. וכימה הוא
הוא מול שיש בו כוכבים הרבה. ומנין שהמבול התחיל לירד ביום
שם למינה עד שירדו מים ודחקוהו ליכנס שנאמר [שם] מפני מי המבול.
והולך

טלה עולה כולו עד כימה הבא בזבוב ובמרחשון עקרב עולה
מחשלת היום מתחיל שור שכנעודו לשקוע ונמלא שכבר שקוע טלה
כולו עם הבא בזבוב וליפי זה הסדר קיימי כימה ארביייהו פפרק
מאמר (ד"מ דף קי): והיו שבת וכל כמו שפי" חקונטרס דהיינו
זאבד ובגי מרחשון גרביקו מעיטת מתמעטין ובגי אייר מתגברין
דאפי"ס שרביעה ראשונה יורדת במרחשון מ"מ הכי אורחיהו כדכתיב
וישוע (ג) והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר ואמר פפרק
במה אשה (שם דף עב) ובספר בתרא דנדה (דף סו) ובס'
נבות דשמואל עבד לנחמה מקוואות בימיו נדסון והופעי בימיו דאפי
(ו) וגרסי' בסמוך בשלמא לר"א היינו דשינה אלה לר' יהושע מאי שניה':
אלה

הנהגות הב"ח

(ב) **יחסי** **ד"ר**
והזדו לטעמיהו
דלר"א דבתשרי נכח
העולם מתשרי מתחילין
(ג) בהגה"ה שמעתי ש
י"ל אה"י דלאחר כן
בסוכות כשאמר ל
הקב"ה: